

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 31 stycznia 2013 r. w sprawie R 1447/2012-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy przedstawiający zieloną kwadratową butelkę ze wzmianką „OLIVE LINE” dla towarów z klasy 29 — Rejestracja międzynarodowa nr 1 088 753 wskazująca Wspólnotę Europejską

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2013 r. — Madaus przeciwko OHIM — Indena (ECHINAMID)

(Sprawa T-212/13)

(2013/C 178/22)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Madaus GmbH (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci V. Töbelmann i A. Späth)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Indena SpA (Mediolan, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 24 stycznia 2013 r. (sprawa R 27/2012-1);
- obciążenie OHIM własnymi kosztami i kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą;

- w razie wstąpienia Indena S.p.A. do postępowania odwoławczego w charakterze interwenienta obciążenie interwenienta jego własnymi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Indena SpA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „ECHINAMID” dla towarów z klasy 1 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 6 830 103

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny grecki znak towarowy „ECHINACIN” dla towarów z klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2013 r. — Deutsche Rockwool Mineralwoll przeciwko OHIM — Recticel (Lambda)

(Sprawa T-215/13)

(2013/C 178/23)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG (Gladbeck, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Krenz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Recticel SA (Bruksela, Belgia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanego R 112/2012-5 oraz
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: graficzny znak towarowy przedstawiający grecką literę lambda w kolorach czerwonym i białym; zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy nr 2 960 789

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: skarżąca

Decyzja Wydziału Unieważnień: częściowe unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 12 kwietnia 2013 r. — T&L Sugars i Sidul Açúcares przeciwko Komisji

(Sprawa T-225/13)

(2013/C 178/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: T&L Sugars Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) i Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Portugalia) (przedstawiciele: D. Waelbroeck, adwokat, i D. Slater, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Unia Europejska, reprezentowana w niniejszej sprawie przez Komisję Europejską

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności i) rozporządzeń (UE) nr 131/2013⁽¹⁾ i 281/2013⁽²⁾ ustanawiających nadzwyczajne środki w odniesieniu do udostępniania cukru pozakwotowego i izoglukozy pozakwotowej na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty z tytułu nadwyżek w roku gospodarczym 2012/2013; ii) rozporządzeń (UE) nr 194/2013⁽³⁾ i 332/2013⁽⁴⁾ ustalających współczynnik przydziału w odniesieniu do dostępnych ilości cukru pozakwotowego do sprzedania na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty za przekroczenie kwoty krajowej; iii) rozporządzenia (UE) nr 36/2013⁽⁵⁾ otwierającego stały przetarg na przywóz cukru objętego kodami 1701 14 10 oraz 1701 99 10 z zastosowaniem obniżonej stawki celnej w roku gospodarczym 2012/2013; oraz iv) rozporządzenia (UE) nr 67/2013⁽⁶⁾ w sprawie minimalnej stawki cła ustalonej w związku z pierwszym częściowym zaproszeniem do skła-

dania ofert, a także rozporządzenia (UE) nr 178/2013⁽⁷⁾ w sprawie minimalnej stawki cła ustalonej w związku z drugim częściowym zaproszeniem do składania ofert;

- alternatywnie, uznanie podniesionego na podstawie art. 277 TFUE zarzutu bezprawności wobec rozporządzeń (UE) nr 131/2013, 281/2013 i 36/2013 za dopuszczalny i zasadny;
- uznanie, że art. 186 lit. a) i art. 187 rozporządzenia (UE) nr 1234/2007⁽⁸⁾ są bezprawne, na podstawie art. 277 TFUE w zakresie, w jakim dokonano w nich nieprawidłowej transpozycji odpowiednich przepisów rozporządzenia (UE) nr 318/2006⁽⁹⁾;
- zobowiązanie Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Komisję, do naprawy wszelkich szkód poniesionych przez skarżące w wyniku naruszenia przez Komisję ciężących na niej zobowiązań prawnych oraz ustalenie wysokości odszkodowania za szkodę poniesioną przez skarżące w okresie od dnia 25 czerwca 2012 r. do dnia 31 marca 2013 r. na kwotę 184 725 960 EUR powiększoną o wysokość wszelkich dalszych strat poniesionych przez skarżące po tej dacie lub wszelkie inne kwoty odzwierciedlającą szkodę, jaka została lub zostanie poniesiona przez skarżące, jeśli zostanie to przez nie wykazane w niniejszym postępowaniu, w szczególności przy uwzględnieniu w należyty sposób szkód przyszłych, przy czym wszystkie wskazane wyżej kwoty winny zostać powiększone o odsetki od daty wydania wyroku przez Sąd do dnia zapłaty;
- zasądzenie odsetek od należności głównej według stopy ustalonej ówczesnie przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansujących, powiększonej o dwa punkty procentowe, lub według innej właściwej stopy określonej przez Sąd, od kwoty podlegającej zapłacie od daty orzeczenia Sądu do daty faktycznej zapłaty;
- obciążenie Komisji wszystkimi kosztami i wydatkami związanymi z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia zasady niedyskryminacji w ten sposób, że z jednej strony rozporządzenia nr 131/2013 i 281/2013 przewidują stałą opłatę za przekroczenie kwoty krajowej, mającą ogólne zastosowanie, w wysokości 224 EUR i 172 EUR za tonę — tj. mniej niż połowę zwykłej kwoty 500 EUR za tonę — w zastosowaniu do szczególnej ilości (300 000 t) cukru, rozdzielonej równo wyłącznie pomiędzy skarżące będące zakładami przetwórstwa buraków cukrowych. Z drugiej strony rozporządzenie nr 1239/2011, zmienione rozporządzeniem nr 356/2012, przewiduje nieznanne i nieprzewidywalne cło, mające zastosowanie tylko do zwycięzców przetargu (którymi mogą być rafinerie cukru trzcinowego, zakłady przetwórstwa buraków cukrowych lub jakkolwiek strona trzecia) i na nieokreśloną kwotę łączną.